

Віталіна Корнійчук

ВПЛИВ МІЖНАРОДНИХ ПРАКТИК СКЛАДАННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО БАЛАНСУ НА ФІНАНСОВУ ЗВІТНІСТЬ В УКРАЇНІ

Основним документом фінансової звітності у всіх країнах є бухгалтерський баланс підприємства, який є головним джерелом інформації про фінансово-майновий стан підприємства для всіх зацікавлених користувачів. Вплив міжнародних підходів до формування балансу важливий через тісний зв'язок нинішніх принципів оформлення фінансової звітності в Україні за міжнародними стандартами.

Незважаючи на відмінності у назві та побудові балансу (в США – балансовий звіт, у Росії – бухгалтерський баланс; іноді його ще називають звітом про фінансовий стан), в його основу у будь-якій країні покладено основне рівняння бухгалтерського обліку, що відображає взаємозв'язок між активами, пасивами (зобов'язаннями) та власним капіталом [1, 182].

Однією з відмінностей побудови бухгалтерського балансу в Україні із зарубіжними країнами є форма розташування активу та пасиву – вертикальна чи горизонтальна – та групування статей. Порядок розміщення статей в балансі може значно варіюватися. Зокрема, у горизонтальній формі – актив ліворуч, пасив праворуч – баланс подається в Бельгії, Італії, Німеччині, Португалії, Росії, США, Україні, Франції тощо.

Відповідно до МСБО 1 “Подання фінансових звітів” кожному підприємству, базуючись на характері своєї діяльності, потрібно самостійно вирішувати: подавати чи не подавати поточні та не поточні активи й поточні та не поточні зобов'язання у вигляді окремої класифікації в балансі [2, 45]. Якщо підприємство вирішить не робити цієї класифікації, варто подавати всі активи та зобов'язання в порядку їхньої ліквідності [3, 89].

Загальноприйнятими у міжнародній практиці принципами побудови бухгалтерського фінансового обліку на підприємстві є:

- ведення обліку у межах власника (підприємства), що є відособленою юридично, самостійною субстанцією суспільних відносин;
- відображення економіко-правового стану та зміни цього стану підприємства в суспільстві як самостійної субстанції на основі теорії

- двоїстості (подвійності), з одного боку, як сукупності майна (активів, носіїв вартості), а з іншого – як сукупності конкретних правовласників вкладників своїх коштів (пасивів, носіїв права власності на активи;
- вартісне вимірювання активів та пасивів за історичною собівартістю на момент оцінки в національній валюті;
 - принцип індивідуалізації та персоніфікації господарських фактів на рахунках. Рахунок, як принцип, характеризується відображенням за всіма характеристиками, які визначені законодавчо стосовно кожного об'єкта індивідуально та кожного суб'єкта (право власника) персонально;
 - принцип доказовості господарських фактів – як явищ та процесів. Сьогодні принцип доказовості за чинними в Україні законами відбувається у трьох формах та за трьома етапами;
 - принцип безперервності (історизму);
 - періодизація даних. Цей принцип вимагає визначення періоду, за який повинні бути визначені кінцеві результати щодо стану майна та власності за відповідними об'єктами (активами) та суб'єктами (пасивами-правовласниками) [4, 126].

На мою думку, саме глобалізація ринків товарів і капіталів останнім часом істотно підвищила вимоги до якості публічної бухгалтерської (фінансової) звітності. Застосування МСФЗ (Міжнародні стандарти фінансової звітності) покликане зробити фінансову звітність різних організацій порівнювану й корисну для прийняття економічних рішень. Звітність містить дані про минулі фінансові результати, про поточне фінансове становище, що дозволяє аналітикам оцінити перспективи економічного розвитку та майбутні ризики. Проте інформація, у фінансової звітності, складеній за МСФЗ, неспроможна задовольнити потреби будь-яких користувачів. Принципи підготовки й складання фінансової звітності припускають, що фінансове становище, залежить від наявних у розпорядженні підприємства економічних ресурсів, розміщення і ліквідності, здібності адаптуватися до змін довкілля, визначається звітним бухгалтерським балансом.

Джерела та література

1. Економічний аналіз / За ред. А.Г. Загороднього. – Л.: Вид-во Національного ун-ту “Львівська політехніка”, 2005. – 428 с.
2. МСБО №1 “Подання фінансових звітів”
3. Демченко Т.А. Автоматизація бухгалтерського обліку: Технології використання ДЦП 1С Бухгалтерія. – Умань: ТОВ “Аналітик”, 2003. – 82 с.
4. Лишиленко О.В. Бухгалтерський фінансовий облік. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 528 с.

Ірина Антонова

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВ МОЛОЧНОГО СЕКТОРУ

Одним із найбільш актуальних завдань сучасного розвитку економіки України є створення умов ефективного і динамічного переходу до ринкових відносин. При цьому дуже важливою є реорганізація надмірної концентрації і монополізації виробництва, удосконалення організаційних і структурних відносин, перегляд застарілих командних економічних зв'язків і методів керування.

Стратегічне управління – це процес розробки стратегій і управління організацією для успішної її реалізації. Організації і керівники, які мислять стратегічно, дивляться вперед і визначають напрямок, в якому вони хочуть рухатися. Незважаючи на свою впевненість у тому, що бізнес, як і керівники, повинен працювати добре і прямо зараз, аби безпечно почуватися у майбутньому, управлінців цікавить більш широкий спектр проблем, з якими вони стикаються, і більш загальний напрямок, в якому вони повинні рухатися, щоб вирішувати ці проблеми.

У ході дослідження діяльності та стратегічного управління підприємств молочного сектору було виявлено, що для успішної діяльності підприємств в умовах ринкових відносин постає питання якісного та ефективного планування діяльності. Підприємства розробляють стратегію своєї поведінки на ринку, вивчають конкурентів, виявляють свій потенціал, визначають вплив внутрішнього та зовнішнього середовища.

Перехід економіки до ринкових відносин спричинив ускладнення в діяльності кожного підприємства, незалежно від форми власності, галузі й напрямів прикладання зусиль, правового статусу. Мірою ускладнення зовнішнього середовища, змін технології виготовлення молочної продукції, поява нових завдань висуває на перший план необхідність застосування ідеології стратегічного управління.

Загальноприйняті характеристики стратегічного управління стосуються західних фірм, які функціонують в умовах розвинутих ринкових відносин. Тому перенесення ідеології стратегічного управління західних фірм на ґрунт української економіки потребує детального врахування особливостей кожної галузі. Аналіз стану й динаміки трансформаційних процесів дає змогу визначити особливості методології стратегічного управління стосовно суб'єктів господарювання в Україні.

Стратегічне управління нерозривно пов'язане зі зміною обставин й умов, що зумовлює застосування ситуаційного підходу.

Визначаючи послідовність процедур у процесі стратегічного управління, ситуаційний підхід враховує конкретні особливості на фіксований момент часу, а також – динаміку змін за певний інтервал часу.